

'RED ONS geliefde land!'

Kikuyu's en Kalenjins die samen sporten, zingen of bidden. Een jaar geleden, na de verkiezingsrellen, leek dit ondenkbaar. Nu is de rust in de Keniaanse Rift-vallei teruggekeerd.

Rijdend over de vredige bergpaadjes is het nauwelijks voor te stellen wat zich hier ruim een jaar geleden heeft afgespeeld. Alleen de verbrande huizen herinneren nog aan het tribale geweld dat uitbrak na de verkiezingen eind 2007. Er vielen meer dan 1.200 doden en 350.000 Kenianen sloegen op de vlucht. De Rift-vallei, waar ICCO-partner NRIDCCS* al jaren actief is, was de brandhaard van dit geweld. Kalenjins en

Kikuyu's gingen elkaar met stokken, messen en speren te lijf en verbrandden en plunderden elkaars huizen. Het was de ergste Keniaanse humanitaire crisis van de eeuw en krantenkoppen schreeuwden: 'Save our beloved country'. 'Red ons geliefde land!'

Peacemaker

Door de bewoners van het gebied wordt hij liefkozend Peacemaker genoemd. In janua-

ri 2008 baande Justus Kinyua, directeur van NRIDCCS, zich met gevaar voor eigen leven een weg door de gewelddadigheden. Reden? „Ik was bang dat onze voedsel- en gezondheidsprogramma's door al het geweld verloren zouden gaan als ik niks zou doen. Er moest vrede komen!”, legt Justus uit.

Als eerste Kikuyu durfde hij voet te zetten in het Kalenjingebed om te redden wat mogelijk was. „Ik werd wantrouwend aan-

gekeken, maar ik was niet bang. Ik heb een goede band met de pastoor daar. Ik gaf hem zakken vol kleding en voedselpakketten die hij uit mocht delen. Pas daarna, toen ik weer vertrokken was, vertelde de pastoor dat alles geschonken was door Kikuyu's." De pastoor zette de Kalenjins voor de keus: gooi die kleren weg, of hou ze aan. De eerste stap naar vertrouwen tussen de stammen was gezet. Maar de gevechten gingen door. „Ik ben in die periode wel vier keer op en neer gereden tussen de gebieden om mensen naar de andere kant te smokkelen. Langs de weg stonden krijgers met kapmesen, maar ik heb iedereen veilig overgebracht.”

‘Er moest vrede komen!’

De tweede stap was een bijeenkomst voor alle bewoners van het gebied. Samen met twee bisschoppen, Kalenjin en Kikuyu, baden zij voor een betere toekomst. Het succes zorgde voor vertrouwen en er wer-

den vredesgroepen opgericht waarin beide stammen vertegenwoordigd zijn. De leden proberen zo de verstoorde verhoudingen binnen de dorpen te verbeteren.

Samen sporten

In een klein kerkje bij het bergplaatsje Timboroa is zo'n vredescomité bijeengekomen. De leden zijn getraind als 'vredeswerker'. Kalenjins en Kikuyu's zitten nu zij aan zij en bespreken problemen. Die worden niet meer 'opgelost' met geweld, maar met woorden. „En dat werkt”, vertelt voorzitter Hezaron Donga, kortweg John genoemd. „Laatst had een Kikuyu een koe gestolen van een Kalenjin. We hebben het met elkaar besproken en de persoon behandeld als een individu. De rest van de Kikuyugemeenschap lieten we met rust.”

De jeugd is de toekomst, vooral in Kenia. Het verkiezingsgeweld werd vooral veroorzaakt door jongeren. „Daarom is het heel belangrijk om ook hen bij de vrede te betrekken. We organiseren sportevenementen waarbij gemixte teams partijtjes tegen elkaar spelen”, vertelt Edina, een mede-

werkster van NRIDCCS. „Ze willen allemaal winnen, maar er valt geen onvertogen woord.” Vanwege de vraag naar meer evenementen is ze van plan een jaarlijks terugkerend festival op te zetten. „Samen dingen ondernemen zorgt voor vertrouwen in elkaar, dat hebben we nodig!”

Verstoorde dorpsverhoudingen worden verbeterd

Het is Justus' droom om het vredesproject verder uit te breiden over heel Kenia. „Het werkt zo goed”, vertelt hij met een trotse glimlach. „Als de leden van de vredesgroepen anderen kunnen leren hoe het wél moet, dan zullen de verschillende volken in dit land in vrede kunnen samenleven.” Maar zover is het nog niet. „Sommige families durven nog steeds niet naar huis. De stammen moeten elkaar weer voor honderd procent vertrouwen. Pas dan is ons werk gedaan.” ■

De conflicten in Kenia hebben te maken met de strijd om schaarse natuurlijke hulpbronnen. Landbouwers, etnische minderheden en nomaden raken steeds verder verwijderd van een menswaardig bestaan. ICCO poogt samen met haar partnerorganisaties dit tij te keren. Eén van die partners is *Nakuru Region Inter Diocesan Christian Community Service (NRIDCCS) dat sinds 1998 wordt gesteund.